

Ježíš šel touto riskantní cestou, což jej umožňuje vykládat různými způsoby (existuje 40 000 křesťanských denominací!)

Ježíš nikdy neřekl „musíte mít pravdu!“, ani to, že mít pravdu je důležité...

Spíše chtěl, aby člověk byl čestný a pokorný = možná jediná forma pravdivosti...

Dějiny náboženství ukazují, že se zpravidla zabývalo jen „třetími“ věcmi, jen ty dávají pocit

Dva proudy

Apofatická + katafatická cesta = biblická víra

Jsou spolu jako sluneční a lunární světlo, světlo a tma; Ježíš je spíše lunárním učitelem, trpělivým vůči tmě a růstu, jeho opakem je „Lucifer“

Všechny věci jsou směsí světla a tmy, „jen Bůh je dobrý“ (Mk 10,18)

Jedině poezie je proto dostatečně vhodným jazykem pro náboženství, protože se nesnaží definovat zkušenost, nýbrž ji zprostředkovat (stejně tak i liturgie).

Poušť a vrchol hory

Spiritualita tmy: jeskyně, exodus, exil, břicho
velryby...

Spiritualita světla: hora Sinaj, Choreb, Tábor, Hora
blahoslavenství

Tradice pouště: nepřítomnost, mlčení, nevědění...

Tradice hory: přítomnost, mluvení, poznávání...

**Obě tradice jsou důležité a vzájemně se potřebují
a doplňují!**

Mojžíš na Sinaji x Ježíš na hoře proměnění, epifanie

Přebytek informací a neschopnost je zpracovat x požadavek jistoty: živná půda náboženského (i jiného) **fundamentalismu**... (na vše je odpověď, bez ohledu na to, jak se k ní dospělo)

Velká **spiritualita** naopak hledá rovnováhu mezi protiklady, hledá pravý střed.

Cesta: poctivé a pokorné hledání způsobu vlastního poznávání a naslouchání. Jen tak dojdeme k moudrosti svým vlastním způsobem, kdy vnější autorita bude ukotvena vnitřní autoritou.

Setkání mezi vnitřním Vědoucím (modlitba) a vnějším Vědoucím (Římo a tradice)

Modlitba jako proces

Cestám vědění a nevědění se učíme modlitbou
(slovy i kontemplací)

„Nikomu o tom neříkejte“ (mesiášské tajemství) lze chápat i takto: dokud neprojdete tajemstvím proměny od falešného já k pravému já, budete svoji zkušenost zneužívat a chybně interpretovat Židovství, křesťanství a islám vzaly na sebe velké riziko, když svou zkušenost vložily do slov. Stejně tak Bůh svým vtělením (J 1,14).

Cena: ze slov se stala modla a monoteistická

Jak poznání modlitbou souvisí s utrpením

V Bibli je třeba číst to, co je „mezi řádky“, s pokorou a trpělivostí, oproštění od vlastních představ

Určité pravdy potřebují světlo, které objevíme jen prostřednictvím tmy, v momentech utrpení, zlomení nebo smrti, ne pouhým čtením knih

Ježíšovo učení je mnohem více „cestou tmy“ než „cestou světla“...

Ex 13,17-18 Skutečným cílem je cesta sama, skrze zkoušky, přírodu a vztahy.

JHWH

Jen kdo žil a miloval, trpěl a zakoušel neúspěchy, a znovu žil a miloval, je schopen číst Písmo způsobem pokorným, inkluzivním, přinášejícím ovoce.

Čte-li Písmo člověk neiniciováný živote, upraví si ho na rozumovou záležitost a vidí v něm jen soubor předpisů. Jen Bůh může vyslovit své jméno (Ex 3,14).

JHWH jsou pokusem napodobit dýchání, jedinou věc, kterou děláme od narození až do smrti. Boží tajemství lze přijmout s takovou svobodou, s jakou dýcháme. Bůh je přístupný jako náš vlastní dech.

1.20.22: Duch jako dech života. Bůh je zkušeností tak